

Eugeniusz KORCZAK
Instytut Matematyki
Politechniki Poznańskiej

WSPOMNIENIE O PROFESORZE WIKTORZE JANKOWSKIM

Profesor Wiktor Jankowski urodził się dnia 6 lipca 1913 roku w Berlinie, w polskiej rodzinie, która w roku 1919 przeprowadziła się do Polski i zamieszkała w Poznaniu.

Świadectwo dojrzałości uzyskał prof. Wiktor Jankowski w roku 1932 jako absolwent Gimnazjum im. A.Mickiewicza w Poznaniu - szkole znanej z bardzo wysokiego poziomu nauczania. W tym samym roku 1932 podejmuje studia na kierunku matematyka Uniwersytetu Poznańskiego, kończąc je w roku 1936 z dyplomem magistra filozofii w zakresie matematyki. Tematem pracy magisterskiej była teoria powierzchni obrotowych. Jak widać, już wtedy, późniejszy profesor i rektor Politechniki Poznańskiej zdradzał słabość do geometrii, która praktycznie aż do końca Jego działalności stanowiła główną dziedzinę Jego zainteresowań. Lata 1937 - 1939 przepracował jako nauczyciel matematyki w swym macierzystym Gimnazjum im. A.Mickiewicza w Poznaniu.

Kampanię wrześniową odbył jako żołnierz Wojska Polskiego. Trudne i ponure lata okupacji przepracował częściowo jako pracownik fizyczny a następnie kreślarz i pracownik techniczny w oddziale poznańskim niemieckiego koncernu AEG.

W roku 1945, zaraz po zakończeniu działań wojennych, powraca do zawodu nauczyciela, ucząc matematyki i fizyki w kilku liceach poznańskich. Wreszcie związał się ostatecznie z ówczesną Szkołą Inżynierską, w której prowadził wykłady z geometrii wykreślnej. Ta właśnie dyscyplina pozostała na następne kilkadziesiąt lat główną domeną Jego działalności. Równoległe z działalnością dydaktyczną podejmuje prof. Wiktor Jankowski pracę naukową, która zaowocowała w roku 1951 stopniem naukowym doktora nauk matematycznych, nadanym na podstawie rozprawy pt. "Sur les zeros des polynomes contenant des parametres arbitraires". Promotorem był prof. dr M. Biernacki - profesor matematyki na Uniwersytecie im. M. Curie - Skłodowskiej w Lublinie.

Następne kilkadziesiąt lat pracy zawodowej upływa prof. Wiktorowi Jankowskiemu na bardzo efektywnym łączeniu pracy dydaktycznej, naukowej i administracyjnej. Wystarczy wymienić tutaj takie fakty jak pełnienie przez Niego przez 15 lat funkcji dziekana wydziału, który po wielu przeobrażeniach przyjął ostatecznie nazwę Wydziału Budownictwa Lądowego. Przez 18 lat kierował Katedrą Geometrii Wykreślnej, w ciągu 13 lat był dyrektorem Instytutu Matematyki, i wreszcie dwukrotnie był rektorem Politechniki Poznańskiej. To tylko drobna część Jego działalności, a był jeszcze aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego i wielu innych organizacji.

Działalność naukowa prof. Wiktor Jankowskiego charakteryzuje się dużą stabilnością tematyki z pogranicza funkcji analitycznych i algebry. Z tej tematyki publikuje szereg cennych artykułów. Na tej podstawie uzyskuje w 1968 roku tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego. Jednak, pomimo tak ożywionej działalności na polu naukowym i organizacyjnym, prawdziwą pasją prof. Wiktor Jankowskiego pozostała geometria wykreślna. W tej dyscyplinie osiągnął taki poziom wiedzy, że dla ogromnej rzeszy studentów i licznego grona Jego współpracowników stał się autentycznym Mistrzem. Napisał doskonały podręcznik z geometrii wykreślnej, który

doczekał się wielu wznowień. Brał czynny udział w szkoleniu młodej kadry naukowej w tej dyscyplinie, organizował konferencje naukowe, był współzałożycielem i współredaktorem (razem z prof.E.Otto) czasopisma naukowego "Geometria". Bardzo długa jest lista tych, którym przekazał swą wiedzę i zamiłowanie do geometrii wykreślnej. Do grona tego ma zaszczyt należeć i piszący te słowa.

Przeczytałem napisane do tej pory zdania i z przykrością stwierdziłem, że właściwie chciałem napisać coś innego. Chciałem pokazać, jakim prof. Wiktor Jankowski był na co dzień. Jakim był człowiekiem? Przede wszystkim był człowiekiem ogromnie skromnym. Ta cecha dominowała w całym Jego sposobie bycia, i powodowała, że ludzie do Niego lgnęli, nie odczuwając wielkości dystansu jaki niejednokrotnie z racji różnicy wieku i jeszcze większej różnicy wiedzy, miał miejsce. Jaki był jeszcze? Był człowiekiem wielkiej dobroci, niezmiernie życzliwy dla wszystkich, którzy się z Nim stykali. Nigdy nie odmówił swej rady, zawsze z uwagą wsłuchiwał się w przedkładane Mu sprawy i w miarę swych możliwości - pomagał.

W dniu 7 listopada 1991 roku, Rektor i Senat Politechniki Poznańskiej, w uznaniu Jego zasług i za całokształt działalności, nadali prof. Wiktorowi Jankowskiemu tytuł Doctora Honoris Causa. A dla nas, grona Jego współpracowników i wszystkich, którzy Go znali, pozostanie na zawsze...Mistrzem.